Mors ve Deniz Papağanı
Jane MEADOW

Mors ve Deniz Papağanı

Jane MEADOW

Soğuk, masmavi bir koyda, buzdağları dev şeker küpleri gibi yüzerken, Walter adında bir mors yaşardı. Geniş, buruşuk, gri-kahverengi bir gövdesi, uzun beyaz dişleri ve koca denizdeki en sevecen kara gözleri vardı. Her sabah soğuk suda yavaşça yüzer, derinden gelen, gümbür gümbür bir melodi mırıldanırdı. Kocamandı, sakindi ve hiç acelesi yoktu.

Aydınlık bir sabah, küçük bir deniz papağanı dalgaların üzerinden vınlayarak geldi. Adı Percy'ydi; siyah beyaz tüyleri, parlak turuncu bir gagası ve yuvarlak turuncu ayakları vardı. Percy, Walter'ın yakınındaki bir kayaya kondu ve kanatlarını silkeledi. 'Merhaba, koca dostum!' diye cıvıldadı. 'Bu koy ne kadar da güzel!' Walter, bıyıklı, kocaman bir gülümsemeyle gülümsedi.

Walter ve Percy çok farklı olsalar da hemen arkadaş oldular. Walter kocaman ve yavaştı; Percy minicik ve hızlıydı. Walter suda süzülüp bulutları izlemeyi severdi; Percy ise hızla uçup dalmayı ve su sıçratmayı severdi. 'Sen çok küçüksün,' dedi Walter. 'Sen çok büyüksün,' dedi Percy. 'Ama ikimiz de burayı seviyoruz.'

Percy, Walter'a en iyi balık tutma yerlerini gösterdi; Walter da Percy'ye dinlenmek için en sıcak kayaları gösterdi. Percy, Walter'ın bıyıklarını kıpırdatan komik şakalar anlattı. Walter da Percy'nin minik gözlerini kocaman açan uzun deniz hikâyeleri anlattı. 'Arkadaşlar her boyda olur,' dedi Walter. 'Ve her şekilde,' dedi Percy, parlak gagasına hafifçe vurarak.

Sonra bir öğleden sonra gökyüzü grileşti ve ağırlaştı. Rüzgâr dalgaları itip çekmeye başladı ve deniz sertleşip dalgalandı. 'Fırtına geliyor,' dedi Walter, bulutlara kaşlarını çatarak. 'Güvenli bir yer bulmalıyız.' Percy cesurca başını salladı, ama kısa kanatları rüzgârdan şimdiden yorulmuştu.

Dalgalar daha da yükseldi ve azgınlaştı. Rüzgâr o kadar sert esti ki Percy küçük bir tüy gibi suyun üzerinde yuvarlanıp durdu. Kısa kanatlarını olabildiğince hızlı çırptı, ama küçüktü ve yoruluyordu. 'Güvenli bir kaya bulamıyorum!' diye seslendi. 'Her yer çok dalgalı ve çok rüzgârlı!'

Walter yaklaştı ve koca gövdesini Percy ile çarpan dalgaların arasına siper etti. 'Yanımda kal!' diye seslendi, derin sesi sıcak ve kararlıydı. Percy uçmayı denedi, ama rüzgâr onu geri itti. Yuvarlak turuncu ayaklarıyla var gücüyle suyu çırptı. 'Çok yorgunum, Walter,' dedi. 'Sanırım daha fazla devam edemeyeceğim.'

Walter, azgın suda sallanan minik arkadaşına baktı. Sonra bir fikir geldi aklına. 'Percy, sırtıma çık!' dedi. 'Geniş sırtım enli ve sağlamdır. Orada dinlenebilirsin.' Percy emin değildi. Walter çok büyük ve kaygandı. Ama iyi kalpli arkadaşına güvendi, kanat çırpıp yukarı süzüldü ve Walter'ın geniş, gri-kahverengi sırtına usulca kondu.

Burası Percy'nin şimdiye kadar bulunduğu en güvenli yerdi. Küçük turuncu ayaklarını sıcak tüylerinin altına soktu ve sıkıca tutundu. Dalgalar çevrelerinde çarpıyordu, ama Walter kocaman, sakin bir tepe gibi suda süzülüyordu. 'Yukarıda iyi misin?' diye sordu Walter. 'Mükemmelim!' dedi Percy. 'Bindiğim en iyi kayıksın sen!'

Walter yavaşça ve kararlılıkla fırtınanın içinden yüzdü. Percy sırtında oturup beyaz dalgaların sıçrayışını ve tıslamasını izledi. Rüzgâr onları çekiştiriyordu, ama Walter yoluna devam etti. 'Biraz daha,' dedi. 'Büyük bir fırtınada bile kuru kalan sıcacık bir kaya biliyorum.' Percy sıkıca tutundu ve arkadaşına güvendi.

Sonunda, yüksek bir uçurumun arkasına gizlenmiş, kıyıdaki kuytu bir kayaya ulaştılar. Rüzgâr oraya ulaşamıyordu ve dalgalar yalnızca kenarlarında fısıldıyordu. Walter koca gövdesini kaldırdı ve Percy'nin kuru taşa atlamasına izin verdi. 'İşte geldik,' dedi Walter. 'Güven içinde, sağ salim.' Percy tüylerini silkeledi ve mutlu bir cıvıltı çıkardı.

Fırtına gürleyip dururken birlikte beklediler. Percy, Walter'ın sıcak yanına sokuldu ve 'Bana yardım ettiğin için teşekkürler, Walter. Beni ta buralara kadar sen taşıdın,' dedi. Walter'ın kara gözleri parladı. 'Arkadaşlar böyle yapar,' dedi. 'Birbirimize yardım ederiz, hele dalgalar azgınlaştığında.'

Bir süre sonra rüzgâr dindi. Bulutlar uykulu koyunlar gibi süzülüp gitti ve gökyüzü yumuşacık, pembe bir renge büründü. 'Bak!' dedi Percy. 'Fırtına geçti!' Deniz yeniden sakinleşti ve düzleşti; güneş başını gösterip suyun üzerine altın serpti. Walter ve Percy gökyüzünün açılışını birlikte izlediler.

Percy kayada hoplayıp durdu. 'Çok yorgun ve korkmuştum,' dedi. 'Ama sen güvenli bir yer bulmama yardım ettin.' Walter bıyıklı, kocaman gülümsemesiyle gülümsedi. 'Sen de cesurdun,' dedi. 'Cesur olmak büyük olmakla ilgili değildir. Arkadaşlarına güvenmek ve sıkıca tutunmakla ilgilidir.' Percy mutlulukla başını salladı.

O günden sonra mors ve deniz papağanı canciğer arkadaş oldular. Percy sık sık Walter'ın geniş sırtında koyun bir ucundan öbür ucuna giderdi ve Walter hiç yalnız yüzmek zorunda kalmazdı. Birbirini önemseyen herkes arasında, ister büyük ve yavaş ister minik ve hızlı olsun, yeter ki birbirlerine yardım etsinler, dostluğun büyüyebileceğini öğrendiler.

Yani o soğuk, masmavi koyu bir gün ziyaret ederseniz, kocaman gri bir mors ve parlak turuncu gagalı bir deniz papağanı arayın. Orada birlikte olacaklar; suda süzülüp gülüşerek bulutların süzülüşünü izleyecekler. Ve eğer bir fırtına koparsa, Walter'ın küçük Percy'yi güvenle eve taşıdığını göreceksiniz, çünkü arkadaşlar böyle yapar.